

Och Ramund han steg i skeppet in
Det braka i var och en aure.
Och alla män som på skeppet var,
De tänkte de hade förgånges.
Vi förgånges ikke här, sade Ramund,
Vi seglar likaväl, sade Ramund den unge

Så segla de över den stora sjö,
Allt inne på jättarne lande.
Och Ramund han gick lite bättre fram,
Där fick han se store jätten stande
Nu är jag kommen här, sade Ramund,
Förutan stort besvär, sade Ramund den unge.

För, kära min Ramund du skona mitt liv
Du gör mig nu alls ingen skada.
Sju tunnor guld ska jag giva dig,
Du skall skina som solen den klara.
Detta tar jag när jag vill, sade Ramund,
Du får inte leva än, sade Ramund den unge.

Det första taget de togo ihop,
Så tog de ihopa med händer.
Och Ramund han nappa i jättens skägg
Så kötttet det lossna ifrån tänder.
Hur illa grinar du, sade Ramund,
Å värre ser du ut, sade Ramund den unge.

Och Ramund han drog sitt stora svärd,
Det kalla han Domlingen dyre,
Så högg han det store huvud av,
Det femton par oxer ej kund röre.
Jag tänkt det inte nappa, sa Ramund,
Det nappa likaväl, sade Ramund den unge.

Och Ramund han lasta skepperna sju
Med guld och med ädla stenar,
Så segla han över den stora sjö
Allt inne på kejsarens lande.
Nu är jag kommen här, sade Ramund
Förutan stort besvär, sade Ramund den unge

Och Ramund han tog i dörren med kraft,
Så alla de murarne rämna.
Och fönsteren ut genom dörrarna sprang,
Och stenarne ramla tillhopa.
Såg du jag slapp in, sade Ramun,
Nu gäller pälsen din, sade Ramun den unge.

För, käre min Ramund, du skona mitt liv,
Du gör mig nu alls ingen skada.
Mitt halva rike jag vill giva dig,
Och också min yngsta dotter.
Detta tar jag när jag vill, sade Ramund,
Din dotter också till, sade Ramund den unge.

Och Ramund han drog sitt stora svärd,

Det han kalla Domlingen dyre,
Så högg han kejsarens huvud av,
Det rök femton spanska mile.
Jag tänkt det inte nappa, sa Ramund,
Det nappa likaväl, sade Ramund den unge.